

Forslag

til

Lov om erstatning for vaccinationsskader.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 31. maj 1972*.)

§ 1. Statskassen yder erstatning for tab eller forringelse af erhvervsevnen som følge af invaliditet samt for tab af forsørger og for udgifter til begravelseshjælp, såfremt invaliditeten eller dødsfaldet med rimelig sandsynlighed må antages at være forårsaget af vaccination her i landet mod kopper, difteri, kighoste, polio eller tuberkulose samt mod stivkrampe, såfremt stivkrampvaccinen indgives sammen med en eller flere af vaccinerne til de førstnævnte vaccinationer.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også anden vaccination skal være omfattet af loven.

§ 2. Sager om ydelser efter denne lov behandles af direktoratet for ulykkesforsikringen.

§ 3. Anmeldelse til direktoratet af skader, som antages at kunne medføre erstatning efter loven, skal ske snarest muligt og senest ét år efter, at de første sikre symptomer på skaden er påvist. Direktoratet kan dog fravige denne frist, såfremt ganske særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Det påhviler enhver læge, som i sin virksomhed bliver bekendt med skader, som må antages at kunne medføre erstatning efter loven, at foretage indberetning herom til direktoratet for ulykkesforsikringen.

§ 4. I sager efter denne lov anvendes de regler, der i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. er fastsat om:

- 1) skadelidtes medvirken til skadens indtræden,

- 2) regres mod skadevolderen,
- 3) betaling af lægeattester,
- 4) de midler, direktoratet kan anvende for at få sagen oplyst,
- 5) direktoratets ret til at stille visse krav til skadelidte eller de efterladte efter skadens indtræden,
- 6) overdragelse af og retsforfølgning mod skadelidtes krav,
- 7) hjælpemidler og sygevogne til — samt optræning og sygebehandling af — skadelidte,
- 8) beregning, kapitalisering og udbetaling af invaliditetserstatning eller begravelseshjælp og erstatning for tab af forsørger, jfr. dog § 5,
- 9) forhøjelse, nedsættelse eller inddragelse af de under nr. 8 nævnte ydelser og
- 10) direktoratets ret til at føre kontrol med rentenydere.

§ 5. Invaliditetserstatning ydes med virkning fra det tidspunkt, hvor skadelidtes tilstand må anses for stationær, dog tidligst fra skadelidtes fyldte 15. år. I de i § 3, stk. 1, 2. pkt., nævnte tilfælde bestemmer direktoratet, fra hvilket tidspunkt erstatning skal ydes.

Stk. 2. Erstatning for tab af forsørger ydes også i tilfælde, hvor en afdød ægtefælle har opfyldt sin forsørgelsespligt ved arbejde i hjemmet.

Stk. 3. Den årsløn, der lægges til grund ved erstatningsberegningen, kan ikke fastsættes højere end det højeste årslønsbeløb efter lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl., således som dette beløb er reguleret på tidspunktet for første erstatningsudbetaling.

Indenrigsmin. j. nr. 5.kt. 5150-10-71.

*) Se FT: 762, 1324, 6413, 6538; A. 601; B. 2237. Lov nr. 234 af 7. juni 1972.